

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010108
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3716010108.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalú v trestnej veci proti obžalovanému F. U., nar. X.X.XXXX v X. B., trvale bytom X. B., J. XXXX/XXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 17. októbra 2019 odvolanie obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24. apríla 2019, sp. zn. 2T/53/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. U. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24. apríla 2019, sp. zn. 2T/53/2016, bol obžalovaný F. U. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

i napriek tomu, že mu bola rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica, číslo ORPZ-PB-ODI2-144/2012, zo dňa 08.08.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.08.2012, uložená aj sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia,

i napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/131/2013-109, zo dňa 21.08.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.09.2013, uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu päť rokov, do ktorej sa započítava doba od 03.04.2013 a

i napriek tomu, že mu bola rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica, číslo ORPZ-PB-ODI2-86/2013, zo dňa 06.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.09.2013, uložená aj sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia,

dňa 18. novembra 2015 asi o 09.00 hod. v Považskej Bystrici, riadil terénne motorové vozidlo značky Nissan Patrol, evidenčného čísla PB-XXX CB, po miestnej komunikácii ulice Moyzesovej, smerom na ulicu Jánsku, kde po spozorovaní hliadkou Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica, bol zastavovaný výzvami na zastavenie vozidla dávanými v zmysle osobitných predpisov, ktoré neuposlúchol, na čo bol prenasledovaný hliadkou polície, bezohľadnou jazdou zo strany na stranu ohrozoval bezpečnosť ostatných účastníkov cestnej premávky a s vozidlom pokračoval v jazde po miestnej komunikácii vedúcej k chatovej osade Kalvária, kde po bezvýsledných výzvach na zastavenie bola policajtom použitá služobná zbraň na zastavenie vozidla, avšak rovnako bezvýsledne, s vozidlom pokračoval v jazde po nespevnenej komunikácii smerom na kopec Maníneč, kde bolo vozidlo hliadkou polície nájdené uzamknuté, pričom obžalovaný U. bol následne vypátraný služobným psom polície, v lesnom poraste vo vzdialenosti asi 50 metrov od vozidla, kde bol v čase o 11.45 hod. zadržaný.

Za tento trestný čin bol obžalovaný F. U. odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého mu okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému tiež uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 3 roky.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol obžalovaný F. U. pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste odňatia slobody, o treste zákazu činnosti, ako aj konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne doslovne poukazoval na to, že napadnutým odvolaním sa obžalovaný domáha od odvolacieho súdu oslobodenia spod obžaloby, nakoľko skutok, pre ktorý je podaná obžaloba, F. U. nespáchal a ani sa takýto skutok nestal. Poukazujeme na to, že súd I. inštancie vyhodnotil dôkazy v neprospech obžalovaného, pričom v zásade mal rozhodovať na základe zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, pretože v konaní boli preukázané podstatné pochybenia, ktorých sa dopustili orgány činné v trestnom konaní. Tieto pochybenia následne príslušníci polície I. L. a K. E., ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní ako svedkovia, vysvetlili nedôveryhodne a najmä neodstránili vznik týchto pochybností a to najmä vo vzťahu k vedeniu motorového vozidla F. U., nakoľko F. U. toto zásadne popiera a naopak, motorové vozidlo NISSAN Patrol, ev.č. PB XXXCB viedla F. F., ktorá bola vypočutá na hlavnom pojednávaní v pozícii svedka a táto aj vysvetlila súdu, za akých okolností došlo k incidentu, ktorý vôbec nebol logický a zákonný, pretože vodička žiadnym spôsobom neporušila dopravné predpisy a bezdôvodne ju príslušníci polície začali prenasledovať a neskôr streľbou na motorové vozidlo, na pneumatiky motorového vozidla, prinútili vozidlo zastaviť pre zlý technický stav a poškodenie vozidla. Príslušníci polície I. L. a K. E., žiadnym spôsobom nepreukázali, že F. F. neriadila predmetné motorové vozidlo a ani žiadnym spôsobom nepreukázali, že motorové vozidlo viedol F. U.. Zásadne popierame obranu príslušníkov polície, že nevyhotovili dôkaz o vedení motorového vozidla F. U., príp. že nevolali včas posilu zo strany príslušníkov polície, pre neprehľadnosť a nedostatok času na vyhotovenie takéhoto dôkazu. Tvrdenie polície je účelové, nepravdivé, neprofesionálne, z daného konania za žiadnych okolností nie je možné uznať vinným obžalovaného F. U., pretože okrem tvrdení príslušníkov polície, žiadne iné dôkazy neexistujú, a to ani priame a ani nepriame. F. F. bola poučená v pozícii svedka o následkoch krivej výpovede, ide o osobu bezúhonnú a súd žiadnym spôsobom, iba tvrdením o blízkom vzťahu medzi obžalovaným a ňou, zdôvodnil prečo jej výpoveď považoval za nepravdivú. Okrem skutkových okolností je potrebné namietajť aj vážne procesné pochybenia súdu I. inštancie pri rozhodovaní, čo znamená že súd pri vynesení rozsudku v mene republiky, uznal obžalovaného vinným v zmysle obžaloby. Súd vyhlásil rozsudok, pričom je zrejmé, že obžaloba bola podaná pre skutok, ktorý sa stal iného dňa, ako bolo vznesené obvinenie a súd I. inštancie odkazom na obžalobu porušil Trestný poriadok, keď po uznaní viny riadne neuviedol skutkovú vetu, ktorá opisuje spáchanie skutku obžalovaným. Odkaz na totožnosť výroku rozsudku s obsahom v obžalobe je nezákonný a tvrdíme, že súd I. inštancie pri vyhlásení rozsudku mal riadne vyhlásiť aj výrok skutku, za ktorý bol obžalovaný odsúdený a za ktorý mu bol uložený trest. Žiadame odvolací súd, aby preskúmal napadnutý rozsudok súdu I. inštancie a následne vyhovel podanému odvolaniu a rozsudok súdu I. inštancie zrušil, obžalovaného spod obžaloby oslobodil, príp. vec vrátil súdu I. inštancie na nové rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku, t. j. výroky o vine a trestoch považoval za vecne správne a zákonné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 17. októbra 2019 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21. júna 2019, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t. j. výrokov o vine, o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o treste zákazu činnosti, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a

tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o obhajobné vyjadrenia obžalovaného, ale predovšetkým o svedecké výpovede policajtov K. E. a I. L., tiež svedkyne F. F., priateľky obžalovaného, ako aj o listinné dôkazy a z nich najmä výpis z evidenčnej karty vodiča, podľa ktorej obžalovaný nie je a ani nikdy nebol držiteľom vodičského oprávnenia a tiež o rozhodnutie o priestupku Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica z 8.8.2012, č. ORPZ-PB-ODI2-SK-144/2012, rozhodnutie o priestupku Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica zo 6.8.2013, č. ORPZ-PB-ODI2-86/2013-SK, trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica z 3.4.2013, sp.zn. OT/26/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.4.2013, správu o výsledku porovnávania pachových stôp Prezídia PZ, odboru kynológie a hipológie, oddelenia metódy pachovej identifikácie i hlásenia o použití donucovacieho prostriedku OR PZ v Považskej Bystrici, Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica zo dňa 18.11.2015, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých (s výnimkou svedeckej výpovede priateľky obžalovaného F. F., ktorá je v diametrálnom rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi, predovšetkým so svedeckými výpoveďami priamych svedkov K. E. a I. L.) nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný bol vodičom motorového vozidla preukazujú predovšetkým svedecké výpovede policajtov K. E. i I. L., o správnosti a vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré podrobne poukázal okresný súd, na seba navzájom, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o ich hodnovernosti a správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa, podľa ktorých obžalovaný dňa 18. novembra 2015 asi o 09.00 hod. v Považskej Bystrici, riadil terénne motorové vozidlo značky Nissan Patrol, evidenčného čísla PB-XXX CB, po miestnej komunikácii ulice Moyzesovej, smerom na ulicu Jánsku, kde po spozorovaní hliadkou Obvodného oddelenia PZ Považská Bystrica, bol zastavovaný výzvami na zastavenie vozidla dávanými v zmysle osobitných predpisov, ktoré neuposlúchol, na čo bol prenasledovaný hliadkou polície, bezohľadnou jazdou zo strany na stranu ohrozoval bezpečnosť ostatných účastníkov cestnej premávky a s vozidlom pokračoval v jazde po miestnej komunikácii vedúcej k chatovej osade Kalvária, kde po bezvýsledných výzvach na zastavenie bola policajtom použitá služobná zbraň na zastavenie vozidla, avšak rovnako bezvýsledne, s vozidlom pokračoval v jazde po nespevnenej komunikácii smerom na kopec Maníneč, kde bolo vozidlo hliadkou polície nájdené uzamknuté, pričom obžalovaný U. bol následne vypátraný služobným psom polície, v lesnom poraste vo vzdialenosti asi 50 metrov od vozidla, kde bol v čase o 11.45 hod. zadržaný a to i napriek tomu, že mu bola rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica, číslo ORPZ-PB-ODI2-144/2012, zo dňa 08.08.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.08.2012, uložená aj sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a že mu bola rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica, číslo ORPZ-PB-ODI2-86/2013, zo dňa 06.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.09.2013, uložená aj sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a napokon, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/131/2013-109, zo dňa 21.08.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.09.2013, uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu päť rokov, do ktorej sa započítava doba od 03.04.2013.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých (s výnimkou výpovede priateľky obžalovaného - svedkyne F. F.) nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný F. U.. Nezodpovedá skutočnosti odvolacie tvrdenie obžalovaného o tom, že on vozidlo v inkriminovanom čase neriadil. Pokiaľ obžalovaný vo svojom odvolaní namieta údajné vážne procesné pochybenie okresného súdu pri rozhodovaní, ktoré malo spočívať v tom, že napriek skutočnosti, že obžaloba bola podaná pre skutok, ktorý sa mal stať iného dňa (aj v rozpore so vzneseným obvinením), okresný súd pri vyhlásení rozsudku pri uznaní viny obžalovaného za predmetný skutok iba odkázal na podanú obžalobu, krajský súd poukazuje na to, že okresný súd pri vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2019 zvýraznil uznanie viny obžalovaného za skutok, ktorého sa dopustil dňa 18. novembra 2015 (a nie teda dňa 12. novembra 2015, ako bolo chybné uvedené v podanej obžalobe, čo bolo aj predmetom

zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/83/2016 zo dňa 11.10.2016 - č.l. 147) a teda aj vyhlásenie rozsudku okresného súdu je tak správne a v súlade so zákonom. Odvolacie námietky obžalovaného v uvedených smeroch nepovažoval preto odvolací súd za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného F. U. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d) Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už v prípravnom konaní a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a preto v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o určení druhu trestov a ich výmery. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2 Tr. zák. vo výmere 10 mesiacov s podmieňčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a so súčasne a pritom podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. vecne správne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 roky, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania, nezistenej pohľadujúcej ani priťažujúcej okolnosti, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložené tresty sú súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zřejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a trestoch v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie obžalovaného F. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.